

[Alfred Jensen.]

det konservative parti, og hvis stillingen er sådan, som det ærede medlem hr. Bomholt gav udtryk for, i det socialdemokratiske parti, og sådan, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gav udtryk for, i det radikale parti, forekommer det mig, at man meget vel kan beholde den ene fugl i den ene hånd og bruge den anden hånd til at fange flere fugle med. (Afbrydelse: De er ikke sådan at fange . . . Det er duer!). Ja, f. eks. duer, det er i hvert fald et fredens symbol. Hvis ikke man er i stand til at bruge begge hænder i denne sag, fatter jeg ikke, hvad hensigten med sådanne talemåder er, hvis man da ikke ønsker at tilsløre, at man ikke vil være med til at skaffe pengene frem. Jeg tror ikke, nogen vil påstå, at det ikke vil være muligt at skaffe de penge, der er behov for. Det må være muligt. Når man ligefrem kan lade pengene rulle, når det drejer sig om at indkøbe krigsmateriel, når man anvender hundrede og atter hundrede millioner kroner til militærudgifter, må det vel også være muligt at skaffe de små millionbeløb, som der her er tale om. Jeg forventer derfor, at forslaget, når det forhåbentlig hurtigt kommer til anden behandling, er ledsaget af andre forslag, som indeholder betydeligt større summer til den studerende ungdom end dem, der her er tale om. Det forekommer mig ret og rimeligt, at man behandler sagen på en sådan måde. Vi har jo lige under det foregående punkt behandlet et forslag om en almindelig videnskabelig fond, som skal sikre den videnskabelige forskning. Vi er tilhængere af, at midlerne stilles til rådighed, men så må man også drage omsorg for, at der uddannes folk, der er i stand til at foretage videnskabelige forskninger; det ene må hænge sammen med det andet, og de beløb, der her stilles til rådighed, er ikke tilstrækkelige.

Jeg skal ikke udtale mig synderlig om forslagens enkeltheder. Der er dog to ting, jeg vil nævne. Det ene er spørgsmålet om lån eller legat. Jeg må sige det samme, som min partifælle, det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft sagde i fjor, at vi vender os mod, at man giver lån. Vi må fastholde, at legatformen er den rigtige måde at understøtte på. Jeg vil ikke tro, det skal være nødvendigt for mig her på dette tidspunkt af dagen at komme med nogen motivering for, hvorfor vi er modstandere af, at man giver i form af lån, og tilhængere af, at man giver i form af legat.

Dernæst vil jeg gerne, hvad angår ledelsen

af denne fond, rejse spørgsmålet, om det ikke var muligt at lade den del af befolkningen, der skal have del i legatmidlerne, blive repræsenteret i denne ledelse. Der har været tale om sagkundskaben. Jeg vil tro, at der må findes sagkundskab i den studerende ungdoms kredse, og jeg vil tro, at hvis man har ønske derom og vilje dertil, vil det være muligt at nå frem til en ordening, så den kan blive repræsenteret.

Jeg skal iøvrigt tilsige en velvillig indstilling til dette lovforslag, og så vil jeg endnu en gang udtrykke håbet om, at der må blive stillet større midler til rådighed for ungdommen end dem, der her er tale om.

Undervisningsministeren (Hvidberg): For nogen tid siden var jeg sammen med en højtstående embedsmand. Han fortalte mig, at i hans barndomshjem — jeg forstod, at det var et fattigt præstehjem — havde der været seks sønner, og alle disse seks sønner havde taget en embedseksamen og var nået frem i højere stillinger. Jeg spurgte ham, hvordan det egentlig var muligt, og så svarede han: stipendier. Så sagde jeg til ham: Var det muligt nu? Nej, sagde han. Der har man i virkeligheden hele den studerende ungdoms tragedie i eet eneste billede.

Jeg vil gerne sige til dem, som muligvis vil mistænkeliggøre mig som værende forsømmelig og nonchalant på disse områder, hvor det gælder såvel den studerende ungdom med den længere uddannelse som dem, der skal have en håndens uddannelse på kortere tid, at der gives næppe noget menneske, der i disse tider var undervisningsminister, som kunne tage nonchalant eller overfladisk på dette spørgsmål. Det ligger en på sinde ustandselig, men det er faktisk et meget, meget vanskeligt spørgsmål. Det har også ligget mig på sinde ikke at tale om denne tipsstudiefond — sådan synes jeg man skal kalde den — på en sådan måde, at unge mennesker fik et fuldstændig overdrevent indtryk af, hvad de ville kunne opnå, og lagde deres fremtidsplaner derefter. Det har også ligget mig på sinde. Jeg har undertiden fået breve og henvendelser, som vidner om, at man har fuldstændig overdrevne forestillinger om, hvad man ad denne vej kan opnå i studiehjælp. Nu har vi haft en større diskussion om det, og jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Bomholt, at jeg har bestræbt mig for ikke at tale på en sådan måde, at jeg gav folk blå i øjnene på dette punkt. Efter at jeg har hørt det ærede medlem hr. Arnth Jensens tale med dens fakta og tal, må jeg sige til den forudgående taler, det ærede medlem